

AWDANIEC (HEBDANK)

[Habdank, Hebdank]

Herb szlachecki, opisany przez Jana Długosz w *Klejnotach*. Przedstawiał w polu czerwonym łąkawicę białą, czyli figurę heraldyczną w kształcie litery „W”. Najstarsza znana pieczęć z Awdańcem pochodzi z 1343 r. i zachowała się u dokumentu pokoju kaliskiego. Przywiesił ją Dobiesław, sędzia tej ziemi. Inne należały do Piotra z Widawy, sędziego ziemskiego sieradzkiego z 1412 r., Dersława (Dzierzysława) prepozyta katedry płockiej z roku 1416 r., Jana, archidiakona krakowskiego z 1462 r., Anny z Litwinowa z 1483 r. oraz Jana Skarbka z tego roku.

Klejnot: Klejnot herbu Awdaniec należy do tautologicznych, co poświadcza opis pieczęci Piotra Skóry z Gaju, kasztelana kaliskiego z roku 1451 nieznaney osoby, nie datowanej, sporządzony przez kanclerza Jana Zamoyskiego w połowie XVI w. Inaczej przedstawiał się klejnot na pieczęci Pakosza z Konar z 1432 r., opisanej przez Zamoyskiego *cum galea, et ex manu ac cubito expensa, in quia medietas lancese vel sagitto a cuspide--*. A. Heymowski zalicza klejnot Awdańca do tautologicznych, ku czemu przesłanką były rysunki w herbarzu Paprockiego (1584) oraz pieczęć z 1474 r.

Zob.: Heymowski A., *Les cimiers*, s.136 nr 1; *Notaty*, nr 13, 414, 1046.

Płyta nagrobna opata Stanisława z herbem Awdaniec. Opactwo benedyktynów w Lubiniu. XV w.

Lit.: Omieczyski W., *Awdańcy krzywińscy w badaniach W. Semkowicza* (w:) *Szkice z dziejów Krzywinia*, pod red. J. Zielonki, Kościan 1987, s. 31-52. **Rudnicki M.**, *Ekskurs o Awdańcach*, *Slavia Occidentalis* 17(1938); **Semkowicz W.**, *Ród Awdańców w wiekach średnich*, *Rocz. Tow. Przy. Nauk Pozn.* 44(1917), s. 153-292; 45(1919), s. 161-314; 46(1920), s. 111-239.

Varia _____